

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 26. juni 2017 — Torsten Hein mod Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Sag C-385/17)

(2017/C 318/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Verden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Torsten Hein

Sagsøgt: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF ⁽¹⁾ af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at de er til hinder for en national lovbestemt ordning, hvorefter det i kollektive overenskomster kan vedtages, at indtjeningsreduktioner, der indtræffer i beregningsperioden på grund af tvungen nedsat arbejdstid, har indflydelse på beregningen af feriepenge med den følge, at arbejdstageren for varigheden af den årlige mindsteferie på fire uger får mindre i feriepenge — henholdsvis en mindre feriegødtgørelse efter ansættelsens ophør — end han ville have fået, såfremt den gennemsnitlige indtjening, som han ville have haft i beregningsperioden uden sådanne reduktioner, var blevet lagt til grund for beregningen af feriepengene? I bekræftende fald: Hvilken procentsats af arbejdstagerens gennemsnitlige arbejdsindtjening uden reduktioner må en efter den nationale lovgivning tilladt overenskomstmæssig nedsættelse af feriepengene på grund af tvungen nedsat arbejdstid i beregningsperioden højst udgøre, for at det kan antages, at denne nationale ordning fortolkes i overensstemmelse med EU-retten?
- 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Er det efter det almindelige EU-retlige retssikkerhedsprincip og forbuddet mod tilbagevirkende kraft muligt, at den fortolkning, som Domstolen ved præjudiciel afgørelse i den foreliggende sag vil give af artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, gives en tidsmæssigt begrænset virkning for alle berørte, fordi den øverste nationale domstol forinden har fastslået, at de nationale ved lov og overenskomst fastsatte bestemmelser ikke kan fortolkes i overensstemmelse med EU-retten? Såfremt Domstolen afviser dette, er det foreneligt med EU-retten, hvis de nationale retter på grundlag af national ret anerkender, at arbejdsgiverne som følge af, at de stolede på, at den øverste nationale domstols praksis fortsat ville være gældende, har en beskyttelsesværdig berettiget forventning til denne praksis, eller er det kun Den Europæiske Unions Domstol, der kan fastslå, at der foreligger en sådan beskyttelsesværdig berettiget forventning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

Sag anlagt den 30. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-391/17)

(2017/C 318/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og A. Caeiros, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 (efterfølgende artikel 10) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union) ved ikke at yde erstatning for det tab af egne indtægter, der burde have været beregnet og stillet til rådighed for Unionens budget i henhold til artikel 2, 6, 10, 11 og 17 i forordning 1552/1989 ⁽¹⁾ (artikel 2, 6, 10, 12 og 13 i forordning 609/2014 ⁽²⁾), hvis der ikke var blevet udstedt eksportcertifikater i strid med artikel 101, stk. 2, i afgørelse 91/482/EØF ⁽³⁾ for import af aluminium fra Anguilla i 1999-2000.
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) I perioden fra marts 1999 til juni 2000 blev aluminium, med oprindelse i tredjelande og først blev importeret til Anguilla, efter reeksport fra Anguilla importeret til Italien. De anguillanske myndigheder havde tildelt de varer, der passerede Anguilla, et eksportforsendelsestillæg på 25 USD pr. kubikton (»transportstøtten«). Den af Anguilla tildelte »transportstøtte« for passerende varer, hvilken svarede til tilbagebetaling af toldudgifterne, ville medføre toldfrihed i tilfælde af reeksport fra Anguilla og import til EU. De anguillanske myndigheder anvendte fejlagtigt artikel 101, stk. 2, i afgørelse 91/482/EØF, da de udstedte eksportcertifikater, selv om betingelserne herfor ikke var opfyldt. Som følge af tilsidesættelsen af artikel 101, stk. 2, i afgørelse 91/482/EØF på grund af Anguillas fejlagtige udstedelse af eksportcertifikater blev Italien forhindret i at inddrive told i overensstemmelse med artikel 24 EF (nu artikel 29 TEUF).
- 2) Det Forenede Kongerige er økonomisk ansvarlig for tabet af traditionelle egne indtægter forårsaget af eksportcertifikater, der er udstedt i strid med artikel 101, stk. 2, i afgørelse 91/482/EØF. Det Forenede Kongeriges myndigheder har ikke truffet alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte Unionens økonomiske interesser og sikre, at afgørelse 91/482/EØF anvendes korrekt af Anguillas administration. Hver medlemsstat skal sikre, at dets oversøiske territorier anvender enhver retsakt, der gælder for dem, såsom afgørelse 91/842/EØF, korrekt, for effektivt at beskytte EU's økonomiske interesser.
- 3) Når en medlemsstats myndigheders handlinger eller undladelser medfører et tab af egne indtægter, skal Unionen godskrives et beløb svarende til de tabte egne indtægter. Det Forenede Kongerige skal derfor yde erstatning til Unionens budget for det samlede tab af egne indtægter og betale morarenter i henhold til artikel 11 i forordning nr. 1150/2000 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26.5.2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (omarbejdning) (EUT L 168, s. 39).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 25.7.1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Den Haag (Nederlandene) den 13. juli 2017 — Staat der Nederlanden mod Warner-Lambert Company LLC

(Sag C-423/17)

(2017/C 318/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Den Haag